

Dette værk er downloadet fra Slægtsforskernes Bibliotek

Slægtsforskernes Bibliotek drives af foreningen Danske Slægtsforskere. Det er et privat special-bibliotek med værker, der er en del af vores fælles kulturarv omfattende slægts-, lokal- og personalhistorie.

Støt Slægtsforskernes Bibliotek – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug. Videre publicering og distribution uden for husstanden er ulovlig.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

PLATON

ORGAN FOR METROPOLITANSKOLENS DISCIPLE

Arg 6

nr. 4 - februar.

1959/60

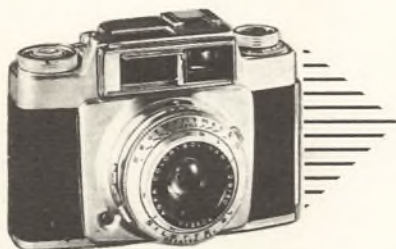

Sv. Aa. Christensen

Kolonial-Vin-Tobak - Jesper Brochmandsgade 13

Luna 1344

Luna 1344

Fra-DAG til DAG

fremkalder og kopierer jeg din film

NORA FOTO

Gartnergade 4

Jørgen S. Christiansen

Luna 2586

Privat: Ry. 9670

Sv. Aa. Weinreich

en gros & detail

Kød - Flæsk

Pålæg - Fjerkræ

Falkoner Allé 49

Telefoner: Godthåb 2353 — 2352

på gafflen

SPORT

Rekvisitter

Beklædning

Silkegade 11. Telefon 3082, 13.382.

POUL HOLM

PLATON

METROPOLITANSKOLEN,
STRUENSEEGADE 50, N.

REDAKTION:

Ove Nissen, (ansv.hav.)

Lotte Wæver,

Søren Willert,

Carl Weltzer.

ANNONCECHEF:

Klaus Kølendorf.

TEGNINGER:

Søren Vinterberg.

GYMNASIASTER OG EROTIK DEN SYNDEFULDE LEG

"Hvad er ungdom? En drøm. Hvad er kærligheden? Drømmens indhold," sagde Kierkegård - i dag er drømmen blevet et mareridt.

De fleste gymnasiaster, der befatter sig med sligt - og hvem gør ikke det? - er - i alle tilfælde principielt - tilhængere af den såkaldte "fri kærlighed"; dette hævder de, selvom de i nok så lang tid er kommet sammen med samme "partner", eller hvad man nu skal kalde det. Men vé den, der ikke holder sig til sin egen; han (eller måske hun) skal nok få tudet ørerne fulde om, hvad man kan og ikke kan - og det kan man ikke!

Fri kærlighed er det ikke, for virkelig fri kærlighed vil sige, at man giver sine lidenskaber frit løb - og lidenskab er det sidste en "cool chicken" må rumme; men hvad er det så, for noget må det da ifølge befolkningsstatistikkerne være, er det romantikkens sværmeri for den eneste ene? Næ, den tanke er ret komisk. Det er som regel et kompromis - et kompromis, der ahr fået de to retningers dårligste egenskaber: Fra den "fri kærlighed" har vi fået ligestyldighed med og overfor partneren, hvilket naturligvis kvæler enhver anden følelse end lige netop ligestyldighed; endvidere har den fri kærlighed fjernet alle hæmninger og erstattet dem med mere eller mindre dunkel seksualoplysning.

Fra romantikken har vi fået ejendomskravet på hinanden, jalousi, enkelte tabu og vore forældre.

- Og hvad fører alt det her til? I bedste fald ikke til noget.... Hvorfor gør man det så - man hører da endnu af og til om kærlighedsforhold, hvor trykket er lagt på kærlighed og ikke på forhold.

Gør vi det, simpelthen fordi alle andre gør det, eller er det os selv, der er fulde af edder og forgift? Næ - så er det trods alt

forts. næste side

forts. fra forr. side.
bedre, at det er de andre, der har forledt os - ikke?

-Og kan alt det her betale sig skulle vi ikke hellere bare prøve på at rationere lidt med os selv, så der bliver lidt tilbage til den, man bliver gift med? (jeg tør desværre ikke engang sige: ..til den eneste ene - for så bliver jeg da helt til grin, men på den anden side: Hvor mange drenge, henholdsvis piger tror du, kan holde dig ud over et længere tidsrum -? Hva'?).

STIL - OG TEGNE KONKURRENCE

EUROPAKAMPAGNEN har indbudt disciplene ved vor skole, såvel som ved alle andre skoler rundt om i Vesteuropa til en stor stille- og tegnekonkurrence.

Da konkurrencen er delt i tre grupper for de forskellige aldersklasser, skulle enhver have en chance for at vinde en af de dejlige rejser, der er udsat som præmier.

Om de nærmere betingelser for deltagelse kan ses på opslaget i den søndre opg. (v/ pedellen.)

NYE JAZZ

Vi har modtaget:

Steen Holkenow's trio
m/ Nat Russell.
Life Records kr. 6,95.

Det er et bemærkelsesværdigt initiativ, at man har indspillet en plade med Nat Russell, der nu gennem længere tid har boet i Danmark; og hans særpræget klingende smørtenor med den pudsige diktation gør udmærket fyldest i "Shine". Det er derimod en misforståelse, at man har ofret en hel pladeside på Steen Holkenow's trio. De akkompagnerer pænt og diskret, men de slår ikke til solo i "Barney's Blues".

HVOR ER DET TRIST

at skolen ikke har den udmærkede tradition som så mange andre skoler - nemlig at tage klassebilleder!

Ganske vist har man studenterbilledet; men er der ikke noget om, at det næsten ens tøj, de hvide huer og det i øvrigt så velfriserede og renvaskede udseende berøver hver enkelt noget af sin personlighed? - Desuden bliver billedet jo taget på så sent et tidspunkt, at man sikkert ikke får alle dem med, der med tiden har været i klassen. - Det er da meget morsommere med et årligt klassebillede af folk i dagligtøj, det giver et meget rigtigere indtryk, og man kan se forandringen fra år til år. -Var det ikke noget for de allestedsnærværende fotofolk fra 2Fc, eller - thi de bliver jo ikke på skolen til evig tid - kunne det lade sig arrangere fra højere sted; i hvert fald burde det ordnes.

- PLADER

"KUN EN DAG,
ET ØJEBLIK AD GANGEN".

m/ pappa Benny.
Life Records Kr. 6,95.

Den gode gamle New Orleans jazz har stadig et stort publikum, og det vækker altid opmærksomhed, når et af landets traditionelle orkestre kommer frem med en ny indspilning, og når der så tilmed er et helt nyt nummer på, eller en jassen-op af en gammel schlager. Pappa Benny's udgave af den gyselige salmeschlager "Kun en dag, et øjeblik ad gangen" er så forfriskende ny, at den er sikker på at blive vældig populær. Man kunne anbefale Giro 413 at lade den afløse deres nuværende "salrefræng".

SYMPHONIE COLERIQUE

udviklet af et thema, inspireret af skoleballet.

Satserne:

1. Moderato cantabile.
2. Allegro con passione.
3. Marcia funebre lamentoso.
4. Finale. Prestissimo furioso.

Man kan kritisere MDR's resultater indtil dato så meget, man vil, men man kan ikke komme uden om, at den form for skolebal, man nu har fundet frem til, er udmærket.

Den 16. januar indbød MDR igen til bal, og man havde igen formået at udsmykke den store, kolde gymnastiksal, så stemningen blev intim og hyggelig. En særlig kompliment bør gives til de fænomenale tegnere Barrett, Kjeller og Karlsson, der havde forandret sceneopbygningen fra et engelsk hotelværelse til et pragtfuldt parisisk stemningsbillede. Det kunne simpelthen ikke have været gjort bedre.

Det eneste, men desværre også meget væsentlige, det skortede på var publikumstilstrømningen. Der var knapt mødt 100 mennesker uha, er folk blevet så dovne, at de ikke engang gider at more sig mere.

Eller de har måske mere åndelige interesser? Jo, go'morgen, da MDR før jul arrangerede et dramatisk aften af virkelig høj kvalitet, med kvalificerede kræfter, en virkelig uforglemmelig oplevelse, hvormange kom der da? - siger og skriver tyve!

Vågn dog op! livet er andet end dyner! I skulle da helst have andre minder fra skolen end støvede latinske verber.

I er nogle fantastisk sløve, tykhudede, indskrænkede skvat.

Er det for skrapt? Er det løgn? Jamen så skriv da for f..... en harmdirrende protest. Beskyld redaktøren for injurier. Anlæg sag; men gør for himlens skyld noget. Man bliver nervøs af at se på sådan en samling dørske padder, man nægter at tro på, at de er helt tomme indvendig, man er bange for, at de skal explodere en dag.

Sidste gang bragte vi hele to artikler, der skulle kunne få folk til at se rødt: En artikel om The Beats, der stod i skærende modsætning til stedets uhyggeligt konforme discipelskare, samt et utilsløret angreb på KU og KG, hvorpå ingen reagerede, skønt de nævnte bevægelser har et betydeligt antal tilhængere her på stedet.

Det er for skrapt!

Skam Jer!

Eller skam i det mindste os ud
GØR BLOT NOGET!

HVAD MED LIDT YANKEE- KOLORIT

Til sommer kommer ca. 15 amerikanske gymnasiaster til Danmark for at blive et halvt år, bo i et dansk hjem og gå på et dansk gymnasium. Ville det ikke være morsomt, om vi kunne få en eller to?

Yderligere kommer ca. 60 amerikanske gymnasiaster hertil for at blive fra 1. juli og sommerferien ud. Er der nogen, der kunne tænke sig en ekstra broder eller søster i sommerferien?

Alle interesserede bedes henvende sig til René Albeck, III. mn.b. Jeg håber, I er mange.

René Albeck.

EFTER AT VI ET HALVT ÅR HAR VÆRET I HI:

INTERVIEW MED BIENER

Efter at vi nu ikke i over et halvt år har hørt fra vort mangeårige yndlingsoffer, ex-sanglærer P. Biener, har PLATON ment at det var på tide igen at lade hans ånd lyse fra vore spalter. Forleden eftermiddag overraskede den samlede redaktion ham i hans hus i Holte i sutter og hjemmekjake, og vi blev straks budt indenfor til en kop the.

Vort allerførste spørgsmål gjaldt naturligvis stillingen som sanglærer ved Virum Stats-skole: - Er det ikke frygteligt at flytte fra en åndsfastning som Metropolitanskolen til et ganske nyt, perifert beliggende gymnasium, uden den patina af ånd og tradition, som vor skole er i besiddelse af?

Hr. Biener svarede så diplomatisk som muligt: - Jeg vil ikke nægte, at traditioner, gode traditioner, kan betyde en hel del til bedste for disciplene, men man er for ofte alt for bundet af dem. Det er sjældent, at det, der var passende omkr. år 1900, eller måske dengang oven i købet var et fremskridt, kan passes ind i gymnasiet af i dag. - Ja, men så kunne man da modernisere traditionerne i den samme ånd? - Det kunne man, ja, men det gør man ikke, for det vil disciplene ikke; det er nemlig som oftest dem, og slet ikke lærerne, der er reaktionære. Og det er en fordel ved en skole som Virum, der er man ikke hæmmet af hverken forældede undervisningsprincipper, eller af pædagogiske skikke fra arilds tid; der er mulighed for at begynde på noget helt nyt, man kan prøve sig frem med forskellige metoder indtil man finder den allerbedste, det kedelige er blot, at denne så bliver tradition, så lærerne om 50 år vil sikkert være hæmmet i

samme grad af de af os skabte traditioner, som vi er det af vore forgængeres. Men kort sagt, er man en ung, idealistisk indstillet lærer, vil man ganske naturligt føle sig bedre hjemme på en ny skole blandt jævnaldrende lærere, hvor man kan forme sin pædagogik og planlægge sin undervisning, som man vil. Det er svært for en 28-årig at indordne sig i et lærerkollegium med en gennemsnitsalder på ca. 45. Jeg vil dermed ikke fordømme deres form for undervisning, den kan blot ikke forenes med min.

Desuden er der jo også det rent ydre: lokalerne, det tekniske materiale og især akustikken. Det var frygteligt at undervise i stueetagen på Metropolitanskolen, man måtte råbe, og hver gang, der kørte en stor lastbil forbi, kunne man overhovedet intet høre, og sangsalen var så viseligt indrettet, at den opslugte både diskant- og bastonerne. Hvorfor sætter man ikke dobbelte ruder i klasseværelserne? Det ville for det første holde gadestøjen ude, og for det andet ville det spare utroligt i varme, og holde klasserne i en nogenlunde temperatur vinteren igennem.

For ligesom at glatte lidt ud

tilføjede Biener dog: - Jeg savner dog mange af de intelligente metropolitandisciple; det værter jo lidt, inden man får skolet et nyt hold!

Vi bad hr. Biener specificere nærmere, hvad han mente med forskellige undervisningsprincipper, og han sagde:

Vi kan jo f. eks. tage faget dansk. Man begynder med runestene og behandler de mærkeligste ting fra middelalderen, der var en litterært ganske død tid, ting som jyske lov bliver gennemgået på lige fod med f. eks. Oehlschlæger, skønt den nærmest må betragtes som et kilde-skrift til hjælp ved historieundervisningen. På den måde får den sidste del af vor litteraturhistorie kun en meget overfladisk behandling. Jeg for min part vender bøtten og begynder med den moderne litteratur, den turde være ulig mere vigtig for den moderne ungdom end div. runestene.

Vi vil sammenfatte svarene på alle vore spørgsmål om åndsliv, kulturkrise o.s.v.

Biener sagde bl.a.: - Jeg vil gerne benytte mig af lejligheden til her offentligt at tage organisationen "Musik og Ungdom" lidt under behandling. Det, de laver, er mildest talt under al kritik. De burde føre ungdommen til forståelse af musikken gennem værker, som den kan forstå. Det er da helt ved siden af at give sig til at spille nyere spansk musik, som de gjorde det ved sidste ungdomskoncert, så længe de unge ikke kender Mozart og Beethoven. Ligeledes er kommentatorerne håbløse, man må tage sig til hovedet; og jazzserierne, man ser jazzfilm, hører jazzens historie genfortalt med Børge Rogers smagfulde diktion, man får at vide, hvordan man skal lave et jazzorkester, man hører blot ingen musik! Apropos jazz vil jeg forbigå den unge discipula, der sang i fjernsynet forleden, i absolut tavshed, men hun vil forhåbentlig senere udvikle sig.

Vor unge, idealistiske medarbejder, Weltzer, kunne naturligvis ikke nære sig for at spørge, hvd hr. Biener syntes om "The Beat Generation", og denne svarede: - The Beatniks er dem, der kæmper for noget at kæmpe for. De er oprørte over, at de ikke kan oprøres over de moderne forfattere, den moderne musik, den moderne malerkunst o.s.v. De har ikke noget fast mål, de er bare jævnt hen oprørte.

Samme idealistiske redaktionsmedlem spurgte sluttelig med ungdommens ildhu i blikket:

Hvad mener De er et skoleblads mission, hr. Biener?

- At gavne, at fornøje, og at være lokalt, ligesom Søllerød-Tidende!!

NU KAN DET
VÆRE
NOK

Må en underkøet gymnasiast, efter at have færdedes i skolegården i 1½ år med fare for liv og lemmer, have lov til at bemærke følgende:

Hvor glider den opvoksende ungdom hen i dag. Vi i gymnasiet betragter med rædsel den nuværende mellemskoleungdom, disse halvvilde, disse bøller, fløse, flabe m.m., der ikke har det mindste begreb om takt og tone, og ikke tager det mindste hensyn til deres medmennesker, de styrter rundt og skubber til sagesløse gymnasiaster, uden smålig hensyntagen til de kvindelige disciple. Næh, da jeg var sut da havde vi anderledes respekt. Vi gymnasiaster må, af hensyn til vor personlige sikkerhed, appellere til herr Tang om at holde betydeligt strengere justits med disse asociale elementer, så man ikke forstyrrer vore cirkler på de daglige gårdture.

STOR SCHERFIG -AFTEN

Den fhv. metropolitener med mindreværdskomplekser, forfatteren, maleren og kommunisten Hans Scherfig, hvis bog "Det forsmættede Forår" har gjort Metropolitan-skolen kendt og frygtet såvel i Danmark som i Sovjetunionen (hvor bogen kom i ret stort oplag) talte d. 4. ds. på skolen.

Der var mødt ca. 80 disciple, og fra lærerkollegiet sås hr. Busch og hr. Tang; den røde sal var fuld, folk sad og stod overalt.

Scherfig indledte med at læse op af sin bog, og der blev leet meget - et tegn på, at bogen stadig er aktuel, selvom forfatteren selv var nervøs for, at den ikke er det længere, da den bliver brugt som konfirmationsgave - ja sogar er stykker af den kommet i en læsebog. Scherfig mente dog, trods alt, at den ikke var helt passé, så længe den ikke var kommet i en udgave fra Dansk lærerforening.

Scherfig indrømmede, at "Det forsmættede Forår" er en nøgleroman - hvad der vist ikke er nogen hemmelighed - og at bogen ikke gav hele sandheden om skolen; den var et anklageskrift vendt mod samfundet og den grå skole i almindelighed og Metropolitan-skolen i særdeleshed.

I sin beretning om hine svundne tider sagde Scherfig, at "lærerpersonalet (dengang) bestod af doctores, der var blevet mere eller mindre skuffet i håbet om en akademisk løbebane, og så i stedet havde givet sig til at undervise børn, som de ikke kunne fordrage.

Disciplinene betragtedes som deres naturlige fjender; hvis de læste noget i deres fritid, der ikke umiddelbart havde noget at gøre med skolen, var det dengang et tydeligt tegn på dovenskab."

Scherfig mente, at gymnasieskolen dengang og nu frembringer hykleri, topstrøb og usund konkurrence, "men sådan må det vel være, når vort samfund er en alles kamp mod alle."

Men mest havde Scherfig dog at indvende mod de skarpe grænser, der var (og er) fagene imellem - ni forskellige eksamensfag = ni forskellige kurser -

Dette blev diskuteret meget grundigt bagefter, hvor alle var enige om, at der burde lægges vægt på en mere tværgående orientering, men at det desværre var "ula'siggerligt", p.g.a. de stramme krav om pensum.

Hr. Busch stillede her et konkret forslag, idet han sagde, at man på lærerværelset kunne have en protokol, hvori lærerne mindst en gang om ugen skrev, hvad de læste med de enkelte klasser, så undervisningen kunne koordineres.

Hertil blev der dog fra en elev indvendt, om lærerne indbyrdes ville være det stykke bekendt, de nåede - det er jo ikke altid lige stort.

Men hr. Busch replicerede, at det ikke er kvantitet, men kvalitet, det kommer an på.

Også det akademiske hovmod, der (dengang) fremelskedes af lærerne, påtalte Scherfig: Hvis en elev ikke kunne sine sager, fik han at vide, at han måske kunne blive dropskoger eller gartner (og komme i drivehuse?) eller beskæftige sig med anden legemlig syssel.

Og alt dette blev serveret i skarp sovs med tydelige parodier af div. lektorer Blomme, Dueholm Oremark o.a., så man kunne høre, det var en mand, der havde været igennem det hele, der talte. Og først og fremmest var det metropoliteneren Scherfig, der talte;

forts. s.10.

HURRA FOR DET FRIGJORTE

I tilknytning til cw's artikel i sidste nummer: "Are You a Beatnik?" bringer vi følgende:

Ak, ja, man skal lære, så længe man lever. Her gik man lige så stille rundt og troede sig en forholdsvis moderne indstillet gymnasiast, og så pludselig tager et ungt sandhedsvidne til orde og slynger én lige i hovedet, at man - oh ak og ve - ikke er andet end en gammel, konform bagstræver, en fantasiløs og andet lignende. Det var hårde ord, der faldt, og beskæmmet dukkede jeg hovedet og tav. Jeg så for mit indre blik, hvordan jeg på indtil flere søndage i mit fantasiløse, konforme, grå - åh så grå tøj var vandret fra bageren med den famøse kagepakke i hånden, hvilket er almindeligt anset for at være det mindst beat'e og det mest lallende jævne, man overhovedet kan foretage sig. Men efter i nogen tid at have grublet over egen usselhed følte jeg vikingebloodet rulle i mine årer - kampluren gjaldede indeni mig, og jeg besluttede mig til, at omend jeg i mine første 16 leveår havde været omhyllet af konformitetens giftgas så skulle det nu få en ende, og jeg ville fra nu af med al min stræben søge at opnå Nirvana.

Jeg gik straks igang: først fandt jeg en ældgammel, hullet islænder frem, og jeg dyppede mine bukser i vand, for at pressefolderne skulle forsvinde. Virkningen var der med det samme: jeg følte, at jeg levede - L E V E D E !! Jeg lignede ikke mere alle de andre.

Nu lignede jeg alle the beatniks.

Dernæst satte jeg mig ned og forbandede min hudfarve. Havde jeg nu været neger, kunne jeg uden videre blive medlem af the beat army (hvilket måske kommer som noget af en overraskelse for

en del negre). Men efter at have kigget cw's artikel igennem endnu engang fandt jeg, gudske lov, en anden udvej - sindssygen. Jeg gik ind og spillede Ophelias vanvidsscene for min familie.

De lo!

Åh, herregud - konforme stakler - de vidste ikke bedre.

Jeg opdagede en pakke Craven A på mit skrivebord. Foragtelig smed jeg den i papirkurven og løb ned til min tobakshandler og bad om 20 marihuana-cigaretter. Men ak - det er usle kår, der bydes Danmarks beatnikker. Det mærke førte han overhovedet ikke - han havde ikke engang hørt om det. Jeg sagde ham da også lige op i hans åbne ansigt, at jeg

forts. s.10.

forts. fra s. 8.

men tilsidst viste der sig enkelte fredsduer, da Scherfig spurgte, om vi skulle have "løjtnanter eller lærere, undervisning eller militær o.s.v.

Dette satte dog ingen pletter på det øvrige foredrag, der var udmærket og sørgeligt aktuelt. Et vellykket arrangement, blot kunne man have ønsket, at flere af disciplenerne havde udtalt sig i diskussionen, og at det ikke kun var de samme 4-5 stykker.

forts. fra s.9.

fvandt ham inderlig konform, hvortil fjolset - Åh himmel - svarede, at han var nu socialdemokrat. Da opgav jeg og forføjede mig stille bort.

Resten af dagen tilbragte jeg med at male mit værelse sort, og om aftenen gik jeg i Folketinget og holdt en anarkistisk tale fra tilhørerlogen.

I min aftenbøn takkede jeg Buddha for, at jeg først nu var blevet frigjort, så jeg gjorde nejagtigt, hvad jeg selv havde lyst til, og ikke, hvad andre fortalte mig, at jeg burde gøre; og jeg sov ind med en sikker overbevisning om, at alt, hvad jeg havde gjort, kunne enhver rigtig beat have fortalt mig, at jeg burde gøre.

Engang begav en vis herr D. sig op til Norge for at se, hvor højt tilvejs man komme kan, når man er ægte Metro-mand.

Han steg og steg, det gik så nemt, til tinden var hans vej bestemt, da pludselig - O! ak og ve - blev alting borte for herr D.

Den lyse dag blev sort som nat, da herren i en afgrund skvat - men heldig havned' på en knold, som dog var både klam og kold.

SET I DET NYE TEATER:

En raceren "Boheme de Metro" i cowboybukser og sweater.
- Ikke alle trolde kan tæmmes..

TENNESSEE WILLIAMS

Ganske vist er navnene Birthe Størup og Benny Bjerregård ikke så folkekendte og -elskede som Ib Mossins, men alligevel; når det går så relativt sjældent på, at MDR laver et lædigt arrangement, skulle man tro, at det på et gymnasium var muligt at samle et større antal mennesker end de ca. 20, der var mødt op. Om ikke andet burde Tennessee Williams navn dog have trukket.

Jeg tror ikke, at nogen af disse 20 følte sig snydt. De to unge skuespillere opførte først en enakter af Tennessee Williams - et lille stemningsbillede fra sydstatene, og læste derefter afvekslende digte og små prosastykker op, så man ikke nåede at blive træt af nogen af delene.

Det eneste, man rent kunstnerisk kunne kritisere, er, at Benny Bjerregård måske opfattede et par af digtene som større stridskrifter, end forfatteren vist havde tænkt sig. Bl. a. blev Sigfred Pedersens digt "Peddersen" læst en smule for ung og vredt op.

Min kompliment til MDR for denne aften.

DA OLE
SAD PÅ
EN KNOLD
OG
FRØS

Da længtes han i al sin sne med vemod efter anden G. og tænkte - ak på al den flid, han havde anvendt på Ovid.

Men ingen hørte, hvad han skreg, og ingen så hans kontrafej, før han fik lommelygten tændt, og dermed var hans trængsler endt.

Han kom omsider fra sin knold til Danmarks land i god behold; nu synger Ole glad igen.
- Det var da godt vi fik ham hjem!

KUNSTNERARTIKLER

Københavns Eapetmagasin

Hostrup Have 60

NO 300 - 8385

BOGBANKEN

K. V. BLOCH

Skolernes mellemlid ved
udveksling af skolebøger og
indbindingscentral

Fiolstræde 34 - København K
Byen 2462-6556-7804

PRØV

BASSERNE

fra

Th. Jørgensen's
bageri på hj. af
Ranzausgade og
Jesper Brochmandsgade

METROPOLITANER-SAMFUNDET

Henvendelser og forespørgsler modtages af sekretæren, højesteretssagfører Carl Heise, Ny Vestergade 1, K, eller formanden, landsretssagfører Johan Asmussen, Hovedvagtsgade 2, K.

LOMMEPHILOSOFI

v/Paniskos

Børn skal revses, mens de er små. Når de bliver store slår de igen.

*

Intet er så svært, som fod i huse.

*

Træder du en dame over tærne er du et fjols. Træder du en hund over tærne, er hunden et fjols!

*

Den der er dydigere end jeg er skindhellig.

*

Min søn, det er forkasteligt at drille en lænkehund. Den kunne jo rive sig løs....

*

Det sparer på kræfterne, at løfte i flok.

*

Mon der bliver nogen glæde i himlen over den synder, der omvender sig og offentligt angrer sine venners forvildelser?

*

Der gives forlystelser, der ville være slavearbejder, hvis ikke man skulle betale for dem!

*

Danmarks hovednæringsveje er administration og agerbrug.

*

Intet er så latterligt som uvidenhed om en ting, jeg selv forklaret i går.

*

Vrøvl er vrøvl, når man da ikke har nok til en dansk stil.

*

Alt vil jeg dele med folket! Kun ikke min kone, mit badeværelse og mit w.c. -

*

Tyskernes grundskade er den, at de er komplet blottet for mangel på logik.

*

Valdemar Atterdag af i dag: I morgen er der desværre atter en dag...

*

Med lov skal man land bygge - det er også nogle ejendommelige bygninger, man ser hertilands!

*

De evige sandheder er kun få; men den stilling, folk indtager til dem er ret forskellig:

Gennemsnitsmennesket betvivler dem, den intellektuelle prøver forgæves at øge deres antal, men geniet - han gentager dem.

*

Kast aldrig det rene vand væk før det er snavset!

*

Kendskab til livet er det bedste middel mod frygt for døden.

*

En teenager ligner en krebs, hård udenpå og blød indeni.

*

SNEDKERMESTRENE'S

Træ- og Finerøkæreri A/S Nørrebrogade 157
København N
Telefon Central 978 (5 ledn.)
Filial:
Hillerødgade 35
Telefon Central 10978
Ægir 978

FORMICA

PLASTICPLADEN

anvendes i:

Laboratorier - restauranter -
butikker og i private hjem

leveres i mange smukke farver og mønstre og i pladestørrelsen:
1.6 × 1220 × 2740 mm = 3.34 m²